

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 4C/103/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5412204280
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blažena Stašíková
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2014:5412204280.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín, samosudkyňou JUDr. Blaženou Stašíkovou v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpená Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti odporkyni: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave - Staré Mesto, Župné nám. 13, IČO: 00 166 073, za účasti Okresného prokurátora v Dolnom Kubíne, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd návrh navrhovateľa v celom rozsahu **z a m i e t a**.
- II. Náhradu trov konania súd odporkyni **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

1/ Návrhom podaným na tunajší súd dňa 27.09.2012, sa navrhovateľ voči odporkyni domáhal náhrady majetkovej škody 725,52 eura nemajetkovej ujmy vo výške 145,10 eur. Tento návrh bol na Okresnom súde Dolný Kubín zaevidovaný pod sp.zn. 4C/103/2012.

2/ Návrhom podaným dňa 27.09.2012 navrhovateľ žiadal, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie škody vo výške 8.818,80 eur a nemajetkovej ujmy vo výške 1.763,76 eur. Tento návrh bol na Okresnom súde Dolný Kubín zaevidovaný pod sp.zn. 4C/104/2012.

Uznesením zo dňa 13.06.2013 (č.l. 33) okresný súd rozhodol o spojení vyššie uvedených dvoch sporových vecí do jedného konania, ktoré bude ďalej vedené pod sp.zn. 4C/103/2012.

1/ Vo veci vedenej pod sp.zn. 4C/103/2012, návrh navrhovateľ odôvodnil tým, že navrhovateľ ako oprávnený subjekt (veriteľ zo zmluvy o úvere č. 5580610) navrhol podaním spísaným procedurálnym postupom podľa ust. § 38 a nasl. zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len "EP"), súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu voči povinnej O. D. pre svoju pohľadávku vzniknutú neplnením jeho záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXX. Exekučnej veci pridilil súdny exekútor číslo EX 12794/2009. Súdny exekútor v snahe postupovať pri nútenom vymáhaní pohľadávky navrhovateľa efektívne a účinne, predložil návrh navrhovateľa na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom a požiadal o udelenie poverenia. Poukázal na povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti o udelenie poverenia do 15 dní odo dňa doručenia takejto žiadosti.

Exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednáváná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu, rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 16.08.2010 a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia. K rozhodnutiu tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej lehoty (viac ako 268 dní).

2/ Vo veci vedenej pôvodne pod sp. zn 4C/104/2012 , návrh navrhovateľ odôvodnil tým, že navrhovateľ ako oprávnený subjekt (veriteľ zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXX) navrhol podaním spísaným procedurálnym postupom podľa ust. § 38 a nasl. zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len "EP"), súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu voči povinnému Milan Hanko pre svoju pohľadávku vzniknutú neplnením jeho záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXX. Exekučnej veci prideliť súdny exekútor číslo EX 11667/2009. Súdny exekútor v snahe postupovať pri nútenom vymáhaní pohľadávky navrhovateľa efektívne a účinne, predložil návrh navrhovateľa na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom a požiadal o udelenie poverenia. Poukázal na povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti o udelenie poverenia do 15 dní odo dňa doručenia takejto žiadosti. Exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednávaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu, rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 16.08.2010 a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia.. K rozhodnutiu tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej lehoty (viac ako 282 dní).

Opísaný postup exekučného súdu hodnotil ako nesprávny a v rozpore so zákonom, konkrétne ust. § 44 ods. 7 EP, resp. od 01.12.2006 s ust. § 44 ods. 8 EP. Nečinnosť exekučného súdu nie je ničím ospravedliteľná, pretože počas špecifikovaného obdobia nevykonával vo veci také úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa navrhovateľ v predmetnej veci počas súdneho konania nachádzal, čo je základným účelom práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR (napr. rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn.: I. ÚS 41/02, III. ÚS 117/02, I. ÚS 13/05).

Majetkovú škodu uplatnil ako škodu predstavujúcu náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní vedenom proti dlžníkovi zo záväzkového zmluvného vzťahu.

Uplatnenú náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch odôvodnil tým, že samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a práva na prejednanie veci v primeranom čase zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Potreba náhrady nemajetkovej ujmy má svoj základ v požiadavke na spravodlivé usporiadanie vzťahov a dosiahnutie adekvátnej nápravy a primeranej satisfakcie za porušenie základných práv a princípov právneho štátu.

Ďalej žiadal, aby súd rozhodol mezitýmnym rozsudkom o základe veci tak, že odporkyňa je zodpovedná za škodu, ktorá vznikla navrhovateľovi nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Dolný Kubín, pretože tento nerozhodol o žiadosti o vydanie overenia v zákonom stanovenej lehote a následne rozsudkom zaviazal odporkyňu zaplatiť navrhovateľovi majetkovú škodu 725,52 eura nemajetkovú ujmu vo výške 145,10 eur v konaní pod sp.zn. 4C/103/2012 a majetkovú škodu vo výške 8.818,80 eur a nemajetkovú ujmu vo výške 1.763,76 eur v konaní pod sp.zn. 4C/104/2012.

Odporkyňa sa k veci vyjadrila podaním doručeným súdu 28.06.2013 (právny zástupca navrhovateľa prevzal vyjadrenie dňa 08.07.2013), ktorým žiadala návrh na začatie konania ako nedôvodný zamietnuť z dôvodu nepreukázania splnenia základných zákonných podmienok potrebných pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len "ZoZŠ") a uplatnila si právo na náhradu trov konania.

Poukázala na nedostatky návrhu spôsobujúce podľa nej zmätočnosť podania, keď navrhovateľ uviedol časť dôkazov, avšak v skutočnosti preniesol celú dôkaznú povinnosť na súd napriek tomu, že dôkazné bremeno znáša navrhovateľ sám. Taktiež z návrhu nie je jasný ani titul nároku na náhradu škody. Neoznačenie spisovej značky exekučného konania, v ktorom malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu zo strany exekučného súdu bolo jedným z dôvodov, pre ktoré Ústavný súd SR odmietol sťažnosti navrhovateľa na porušenie jeho ústavných práv nečinnosťou exekučného súdu (rozhodnutie II. ÚS 21/2002, IV. ÚS 374/2012). Pokiaľ navrhovateľ tvrdí prietahy v konaní, neuvádza kroky, ktoré podnikol na ich odstránenie , neuviedol, ani po vyžadovanej súčinnosti v rámci predbežného prerokovania zo strany odporkyne, či využil možnosť podania sťažnosti na zbytočné prietahy v príslušných konaniach predsedovi okresného súdu, resp. možnosť podania ústavnej sťažnosti (t.j. či využil účinné právne

prostriedky nápravy na urýchlenie konania). Judikatúra Ústavného súdu SR nález z 03.05.2011 č. k. III. ÚS 69/2011-25) poukázal na skutočnosť, že sťažovateľ má predovšetkým postupovať v zmysle zásady vigilantibus iura (každý nech si stráži svoje právo). To, že tak navrhovateľ nekonal, je možné pripísať iba jemu. Všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prietahy v konaní súdu. Túto právomoc má napr. predseda súdu alebo Ústavný súd SR.

Ďalej poukázala, že prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody boli doručené MS SR 23.04.2012. Vzhľadom na skutočnosť, že pravdepodobne už dňa 27.09.2012 bol okresnému súdu doručený návrh na začatie konania, je zrejmé, že navrhovateľ ho nepodal po uplynutí 6-mesačnej lehoty, ale skôr. Poukazujúc na § 15 ods. 1 a § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci (ďalej len „ZoZŠ“) uviedla, že v takomto prípade ide o predčasne uplatnený nárok na súde. Napriek opakovaným výzvam MS SR navrhovateľovi na doplnenie žiadostí, bola doručená len všeobecná odpoveď, kde navrhovateľ nepreukázal požadované skutočnosti, nedoplnil žiadané informácie, nebol ochotný uviesť dátumy, kedy sa dozvedel o škode, nepriložil doklady preukazujúce vyčíslenú majetkovú škodu, neuviedol, či boli podávané sťažnosti predsedovi súdu na prietahy/ústavné sťažnosti, ani nedoplnil doklady preukazujúce "ohrozenie" práv zánikom povinného, jeho insolvenčiou, stratou kontaktu s povinným, ktorými odôvodňuje vznik nemajetkovej ujmy. Vcelku navrhovateľ neposkytol žiadnu súčinnosť a tým zmaril akúkoľvek možnosť predbežne prerokovať nárok na náhradu škody, o ktorého prerokovanie sám požiadal. Preto MS SR ako orgán príslušný podľa § 4 ods. 1 písm. a) ZoZŠ nepovažuje nárok navrhovateľa za predbežne prerokovaný.

K navrhovateľom namietanému nesprávnemu úradnému postupu uviedla, že prax ukázala už dávnejšie, že lehota na poverenie exekútora je výraznou prekážkou toho, aby mohli súdy objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie ak exekučným titulom je notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok. Ak bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podaná na súd po 01.06.2011 nárok je v tejto časti neopodstatnený.

Pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinností urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, Ústavného súdu Slovenskej republiky ak bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Navrhovateľ nepreukázal, že by takéto sťažnosti podal a preto nie je preukázaný nesprávny úradný postup spočívajúci v existencii prietahov.

Ďalej uviedla, že v prípade ak mala navrhovateľovi škody vzniknúť práve nesprávnym úradným postupom spočívajúcom vo vydaní poverenia na vykonanie exekúcie po uplynutí 15 dní, lehota na uplatnenie tohto nároku uplynula po troch rokoch od momentu uplynutia 15-dňovej lehoty na vydanie poverenia a preto vznáša námietku premičania pri každom uplatnenom nároku, pri ktorom došlo k uplynutiu 15-dňovej lehoty na vydanie poverenia pred dňom 23.04.2009.

Ohľadne navrhovateľom vyčíslenej materiálnej škody a nemajetkovej ujmy odporkyňa uviedla, že podľa § 17 ods. 1 ZoZŠ uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. Pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody je o. i. nevyhnutné preukázať existenciu škody a jej výšku, ktorú navrhovateľ podľa názoru odporkyne nepreukázal a nároky, ktoré si uplatňuje, je možné považovať za hypotetické. Požadovať paušálne sumy navrhovateľom uvádzané všeobecne za ním uvádzané činnosti je nesprávne a účelové. Navrhovateľom uvedenú paušalizáciu vecných nákladov nemožno považovať ani za zmenšenie majetku poškodeného, ani za ušlý majetkový prospech. Navrhovateľ ako spoločnosť, ktorá sa zaoberá spotrebiteľskými úvermi, k svojej činnosti nepochybne potrebuje a využíva informačný systém, ktorý poskytuje prehľad poskytnutých úverov. Takýto systém musel využívať nielen počas domnelých prietahov, ale aj pred týmito obdobím, ako aj po ňom, nielen na správu pohľadávok, ktoré boli predmetom exekúcií, ale aj takých, pri ktorých žiadne exekúcie neprebíhali, resp. prebiehali bez namietaných nedostatkov. Akákoľvek výška nákladov prevádzkovania na správu informačného systému vznikala/vznikla navrhovateľovi bez ohľadu na tvrdené prietahy. Aj u položky "udržiavanie" systému ide o činnosť, ktorú musí navrhovateľ vykonávať na každodennej báze, najmä pri poskytovaní úverov v takom rozsahu, ako ich poskytuje navrhovateľ, aby sa naplnil účel fungovania spoločnosti daného druhu. Spoločnosť, ktorá sa špecializuje na poskytnutie úverov, musí mať informačný systém. Požadovať paušálne sumy za spomínané veľmi všeobecne uvedené činnosti je nesprávne a znovu účelové. V súvislosti s paušálnou sumou na administratívne spracovanie urgencií exekučnému súdu a publikačné výdaje, je viac ako zrejmé, že si navrhovateľ uplatňuje neprimerané čiastky (najmä s ohľadom na skutočnosť, že väčšina uvádzaných zaslaných žiadostí o poskytnutie informácií sa mohla hospodárnejšie vykonať aj elektronicky). Z tohto dôvodu podľa odporkyne je uplatňovanie nároku na

majetkovú škodu nepodložené a uplatňovať si 125,- eur paušálne za každého dlžníka je nielenže nadhodnotené, ale aj nepreukázané. Skutočnú škodu je potrebné dokázať listinami/skutočnosťami, ktoré preukážu požadovaný nárok, v opačnom prípade by mohlo dochádzať k ľubovoľnému a subjektívnemu vyčíslovaniu škody zo strany navrhovateľa (ako tomu je podľa názoru odporkyne aj v tomto prípade) a preskúmanie predmetného nároku je znemožnené. Navrhovateľ nepreukázal jednak vznik a ani výšku škody.

K uplatnenej náhrade nemajetkovej ujmy v peniazoch a navrhovateľovej argumentácii, citujúc § 17 ods. 2 a 3 ZoZŠ uviedla, že poskytovanie finančného zadosťučinenia nie je automatické a podlieha podrobnému skúmaniu prípadu zo strany súdu. Každé prípadové okolnosti sú osobitné a vychádzať z paušálnej sumy 663,88 eura, ktorá musí byť priznaná za každý rok prietáhov, je nesprávna úvaha. Navyše, pri rozhodovaní Ústavný súd SR vychádza aj z významu sporu pre navrhovateľa, pričom v tomto prípade ide o veľkú spoločnosť poskytujúcu úvery fyzickým osobám. Ústavný súd SR prihliada aj na to, či sťažnosť predsedovi súdu viedla k náprave. Pokiaľ navrhovateľ tento prostriedok nevyužil, je neprijateľné, aby sa priznávala náhrada nemajetkovej ujmy podľa vybraných nálezov Ústavného súdu SR, keď predseda súdu nemal možnosť prípadnú nápravu zjednať. Vznik nemajetkovej ujmy u právnických osôb a fyzických osôb je odlišný. Pocity členov riadiacich orgánov spoločnosti v podobe "frustrácie, úzkosti, neistoty a nedôvery" sú irelevantné v predmetnom konaní, keďže si náhradu škody a nemajetkovej ujmy uplatňuje spoločnosť ako právnická osoba (rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 30Cdo 675/2011, kde je uvedené, že odškodnenie právnickej osoby za nemajetkovú ujmu spôsobenú prípadnými prietahmi v konaní nie je možné vzťahovať na fyzické osoby, ktoré sa na činnosti právnickej osoby nejakým spôsobom zúčastňujú, lebo im nevzniká ujma priamo). Navrhovateľ uvádza aj "zánik podnikateľských aktivít a podnikateľských plánov", ale tieto nie sú bližšie konkretizované. Taktiež neupresnil, v čom a ako situácia "ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy navrhovateľa". Navrhovateľ zjavne opomína, že pri uplatňovaní nároku na náhradu nemajetkovej ujmy je potrebné preukázať, že konštatovanie porušenia práva nie je dostačujúcim zadosťučinením. Napokon poukázala na aspekt dobrých mravov poukazujúc na ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktoré je potrebné zohľadniť spolu s § 17 ods. 2 a 3 ZoZŠ pri formulovaní záveru o potrebe priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, resp. o výške takejto náhrady.

Vo veci bolo rozhodnuté zastupujúcim sudcom JUDr. Rastislavom Stierankom rozsudkom č.k. 4C/103/2012-120 zo dňa 18.03.2014 tak, že návrh bol zamietnutý. Na základe odvolania navrhovateľa Krajský súd v Žiline rozsudok zrušil a vrátil na ďalšie konanie z dôvodu, že zistil, že zastupujúci sudca JUDr. Rastislav Stieranka konal vo veci bez toho, aby bolo rozhodnuté o jeho vylúčení alebo nevylúčení nadriadeným súdom, keďže vo veci sa predmetný sudca vyjadril dňa 29.11.2012, pričom uviedol, že sa cíti zaujatý.

Nakoľko JUDr. Rastislav Stieranka konal vo veci ako zastupujúci sudca a v čase nariadeného pojednávania na deň 14.10.2014 vo veci už zastupujúcim sudcom nebol ale konala zákonná sudkyňa, o nevylúčení ktorej bolo právoplatne rozhodnuté uznesením Krajského súdu v Žiline sp.zn 5NcC/56/2012, nebolo potrebné vec predkladať nadriadenému súdu na rozhodnutie o vy/nevylúčení sudcu JUDr. Rastislav Stieranku.

Na nariadené pojednávanie sa nedostavili navrhovateľ, zástupca navrhovateľa a odporkyňa. Odporkyňa svoju neúčast' ospravedlnila podaním doručeným súdu e-mailom 10.10.2014 z dôvodu kolízie a aj hospodárnosti konania a nepožiadala o odročenie pojednávania.

V podaní zaslanom e-mailom a doručenom tunajšiemu súdu dňa 10.10.2014 navrhovateľ oznámil, že zasiela ústavnú sťažnosť a návrhy na zrušenie pojednávania. Ako príloha e-mailu bola pripojená len ústavná sťažnosť nedatumovaná, bez prezentačnej pečiatky Ústavného súdu a ako bolo zistené jedná sa o obsahovo totožnú sťažnosť ako na č.l. 52-61 spisu datumovanú dňa 06.05.2013. Prílohu netvoril návrh na zrušenie pojednávania.

Nakoľko nebolo zistené, že by ktorýkoľvek z účastníkov požiadal o odročenie pojednávania pre vážny dôvod, súd dospel k záveru, že sú splnené podmienky § 101 ods. 2 O. s. p. a vo veci vykonal navrhované dokazovanie a rozhodol v neprítomnosti navrhovateľa, zástupcu navrhovateľa a odporkyne.

Okresný prokurátor navrhol návrh zamietnuť.

Medzi účastníkmi nebolo sporné, že navrhovateľ pred podaním návrhu na začatie konania podal na MS SR v návrhu uvádzanú písomnú žiadosť o predbežné prerokovanie uplatneného nároku podľa § 15 ods. 1 ZoZŠ, a že na jej podklade nedošlo ku dňu rozhodnutia súdu čo i len k čiastočnému uspokojeniu navrhovateľom uplatňovaného nároku na náhradu škody, resp. nemajetkovej ujmy. Keďže už od podania návrhu na začatie konania do rozhodnutia súdu uplynula lehota viac ako 6 mesiacov, súd aj v záujme hospodárnosti konania nepotreboval za potrebné zisťovať, kedy konkrétne bola taká žiadosť podaná, keďže nepochybne táto bola podaná ešte pred podaním návrhu na začatie konania a od jeho podania už uplynula 6-mesačná lehota a navrhovateľ (v čase, kedy súd vo veci rozhodol) sa už mohol domáhať uspokojenia uplatneného nároku na súde (súd v čase vydania rozhodnutia už nemohol z predčasného uplatnenia nároku navrhovateľom na súde pred uplynutím 6-mesačnej lehoty vyvodzovať nejaké procesné dôsledky).

1/ Vo veci sp.zn. 4C/103/2012 súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so súvisiacim exekučným spisom sp.zn. 7Er/387/2009, EX 12794/2009, z ktorého bolo zistené, že dňa 28.12.2009 podal súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o., proti O. D., nar. XX.XX.XXXX, pre vymoženie pohľadávky 197,91 eur s príslušenstvom. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a.s., č. SR01859/09 zo dňa 26.05.2009. Uznesením zo dňa 05.01.2010 bolo exekučné konanie zastavené. Dňa 24.02.2010 oprávnený podal odvolanie proti uvedenému uzneseniu, ktoré bolo doručované exekútorovi a povinnej a dňa 09.04.2010 bolo odvolanie doručené Krajskému súdu v Žiline, ktorý uznesením 8CoE/32/2010-29 zo dňa 30.04.2010 uznesenie okresného súdu zrušil a vrátil na nové konanie. Predmetné uznesenie bolo okresnému súdu doručené 11.08.2010. Dňa 10.12.2010 doručil Stály rozhodcovský súd žiadosť o predĺženie lehoty na doručenie žiadaných písomností a tieto súdu potom následne doručil dňa 23.12.2010. Dňa 23.12.2010 uznesením, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 04.02.2011 okresný súd žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Následne uznesením zo dňa 24.02.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 11.04.2011 exekučné konanie súd zastavil.

2/Vo veci sp.zn.4C/104/2012 súd vykonal dokazovanie oboznámením so súvisiacim exekučným spisom sp.zn. 10Er/355/2009, EX 11667/2009, z ktorého bolo zistené, že dňa 23.11.2009 podal súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o., proti K. H., nar. XX.XX.XXXX, pre vymoženie pohľadávky 2.080,47 eur s príslušenstvom. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a.s., č. SR07606/09 zo dňa 19.08.2009. Uznesením zo dňa 08.12.2009 bolo exekučné konanie zastavené. Dňa 04.02.2010 oprávnený podal odvolanie proti uvedenému uzneseniu, ktoré bolo doručované exekútorovi a povinnému a dňa 04.03.2010 bolo odvolanie doručené Krajskému súdu v Žiline, ktorý uznesením 6CoE/17/2010-19 zo dňa 30.09.2010 uznesenie okresného súdu zrušil a vrátil na nové konanie. Predmetné uznesenie bolo okresnému súdu doručené 19.11.2010. Dňa 29.12.2010 bol požiadaný Stály rozhodcovský súd o zapožičanie súvisiaceho spisu. Dňa 05.01.2011 doručil Stály rozhodcovský súd žiadosť o predĺženie lehoty na doručenie žiadaných písomností a tieto súdu potom následne doručil dňa 24.01.2011. Dňa 27.04.2011 uznesením, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 03.05.2011 Okresný súd žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Následne uznesením zo dňa 20.07.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 10.08.2011 exekučné konanie súd zastavil.

Podľa § 3 ods. 1ZoZŠ v znení účinnom do 31.12.2012ods.:

1) Štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a) bod 1. ZoZŠ vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 9ZoZŠ ods.:

- 1) Štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehoty, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné preťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.
- 2) Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15ZoZŠ ods.:

- 1) Nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.
- 2) Ak bola žiadosť podaná na nepríslušnom orgáne, je tento orgán povinný bezodkladne ju postúpiť príslušnému orgánu a upovedomiť o tom poškodeného. Účinky podania žiadosti zostávajú zachované.

Podľa § 16ZoZŠ ods.1, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 17ZoZŠ ods.:

- 1) Uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.
- 2) V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.
- 3) Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na
 - a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
 - b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
 - c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
 - d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 41 z č. 233/1995 o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „EP“) účinného k 14.12.2009 ods.:

- 1) Exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.
- 2) Podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade
 - a) rozhodnutí orgánov Európskej únie, 4e)
 - b) rozhodnutí osvedčených ako európsky exekučný titul, 4ea)
 - c) notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila,
 - d) vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených,
 - e) osvedčení o dedičstve, vykonateľných rozhodnutí bývalých štátnych notárstiev a dohôd nimi schválených,
 - f) vykonateľných rozhodnutí orgánov verejnej správy a územnej samosprávy vrátane blokov na pokutu nezaplatenú na mieste,
 - g) platobných výmerov, výkazov nedoplatkov vo veciach daní a poplatkov, ako aj zmierov schválených týmito orgánmi,
 - h) vykonateľných rozhodnutí a výkazov nedoplatkov vo veciach sociálneho zabezpečenia, sociálneho poistenia, starobného dôchodkového sporenia a vo veciach verejného zdravotného poistenia,
 - i) iných vykonateľných rozhodnutí a schválených zmierov, ktorých výkon pripúšťa zákon.

3) Ak záväzok v notárskej zápisnici podľa odseku 2 písm. c) vznikol z právneho úkonu, predmetom ktorého bolo poskytnutie peňažných prostriedkov, môže sa exekúcia týkať iba sumy predstavujúcej poskytnuté peňažné prostriedky a úrokov z omeškania. Inak sa záväzok v notárskej zápisnici nemôže týkať zmluvných pokút.

§ 44 ods.:

1) Exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

2) Súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

3) Ak je uznesenie, ktorým sa žiadosť zamietla, právoplatné, súd exekučné konanie aj bez návrhu zastaví. Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

Podľa § 41 účinného do 30.05.2010 ods.:

1) Exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

2) Podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade

a) rozhodnutí orgánov Európskej únie, 4e)

b) rozhodnutí osvedčených ako európsky exekučný titul, 4ea)

c) notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila,

d) vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených,

e) osvedčení o dedičstve, vykonateľných rozhodnutí bývalých štátnych notárstiev a dohôd nimi schválených,

f) vykonateľných rozhodnutí orgánov verejnej správy a územnej samosprávy vrátane blokov na pokutu nezaplatenú na mieste

g) platobných výmerov, výkazov nedoplatkov vo veciach daní a poplatkov, ako aj zmierov schválených týmito orgánmi,

h) vykonateľných rozhodnutí a výkazov nedoplatkov vo veciach sociálneho zabezpečenia, sociálneho poistenia, starobného dôchodkového sporenia a vo veciach verejného zdravotného poistenia,

i) iných vykonateľných rozhodnutí a schválených zmierov, ktorých výkon pripúšťa zákon,

j) dokladov vydaných podľa právneho predpisu platného v inom členskom štáte Európskej únie, ak ide o vymáhanie pohľadávky podľa osobitného predpisu. 4eaa)

3) Ak záväzok v notárskej zápisnici podľa odseku 2 písm. c) vznikol z právneho úkonu, predmetom ktorého bolo poskytnutie peňažných prostriedkov, môže sa exekúcia týkať iba sumy predstavujúcej poskytnuté peňažné prostriedky a úrokov z omeškania. Inak sa záväzok v notárskej zápisnici nemôže týkať zmluvných pokút.

Podľa § 44 ods.:

1) Exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

2) Súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

3) Ak je uznesenie, ktorým sa žiadosť zamietla, právoplatné, súd exekučné konanie aj bez návrhu zastaví. Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

Podľa § 44 účinného do 30.05.2011ods.:

1) Exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

2) Súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

3) Ak je uznesenie, ktorým sa žiadosť zamietla, právoplatné, súd exekučné konanie aj bez návrhu zastaví. Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

Podľa dôvodovej správy k zákonu č. 102/2011- zmene zákona o štátnej pomoci a zmene EP Čl.II., bod 2

Rozhodcovský rozsudok je exekučným titulom podľa § 41 ods.2 písm. d) Exekučného poriadku. Správnosť aplikácie dotknutého ustanovenia na rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul osvedčila v ostatnom období svojim autentickým výkladom aj Národná rada Slovenskej republiky. Avšak vzhľadom na skutočnosť, že v praxi možno vysledovať určité pochybnosti, navrhuje sa výslovne upraviť, že exekučným titulom sú aj vykonateľné rozhodnutia rozhodcovských súdov a zmiery nimi schválené. Ustanovenie sa nedotýka problematiky vymáhania neoprávnenej štátnej pomoci.

Po vykonanom dokazovaní súd návrh navrhovateľa zamietol v celom rozsahu z týchto dôvodov:

1/ Vo veci vedenej pod sp.zn. 4C/103/2012, návrh navrhovateľ odôvodnil tým, že navrhovateľ ako oprávnený subjekt (veriteľ zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXX) navrhol podaním spísaným procedurálnym postupom podľa ust. § 38 a nasl. zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len "EP"), súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu voči povinnej S. D. pre svoju pohľadávku vzniknutú neplnením jeho záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXX. Exekučnej veci prideliť súdny exekútor číslo EX 12794/2009. Súdny exekútor v snahe postupovať pri nútenom vymáhaní pohľadávky navrhovateľa efektívne a účinne, predložil návrh navrhovateľa na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom a požiadal o udelenie poverenia. Poukázal na povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti o udelenie poverenia do 15 dní odo dňa doručenia takejto žiadosti aj je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu.

Exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednávaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si ťakú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 16.08.2010 a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia.. K rozhodnutiu tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej lehoty (viac ako 268 dní).

2/ vo veci vedenej pôvodne pod sp. zn 4C/104/2012, návrh navrhovateľ odôvodnil tým, že navrhovateľ ako oprávnený subjekt (veriteľ zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXX) navrhol podaním spísaným procedurálnym postupom podľa ust. § 38 a nasl. zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len "EP"), súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu voči povinnému K. H. pre svoju pohľadávku vzniknutú neplnením jeho záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXX. Exekučnej veci prideliť súdny exekútor číslo EX 11667/2009. Súdny exekútor v snahe postupovať pri nútenom vymáhaní pohľadávky navrhovateľa efektívne a účinne, predložil návrh navrhovateľa na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom a požiadal o udelenie poverenia. Poukázal na povinnosť exekučného súdu

rozhodnúť o žiadosti o udelenie poverenia do 15 dní odo dňa doručenia takejto žiadosti aj je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu.

Exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednávaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 16.08.2010 a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia.. K rozhodnutiu tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej lehoty (viac ako 282 dní).

V spojitosti so zákonom stanovenou procesnou 15-dňovou lehotou je potrebné uviesť, že táto vyjadruje ideálnu predstavu zákonodarcu o dobe potrebnej na to, aby sa poverenie mohlo vydať avšak iba za podmienok, že sú v prípade podania žiadosti o udelenie poverenia zo strany súdneho exekútora splnené všetky podmienky ustanovené zákonom. Možno povedať, že z tohto aspektu má táto lehota poriadkový charakter. Preto na záver o zbytočných prieťahoch pri postupe súdu nebude stačiť len prekročenie 15-dňovej lehoty, ale aj ďalšie relevantné okolnosti prípadu a hlavne zodpovednosť exekučného súdu za vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, pretože vydanie tohto poverenia musí byť výsledkom náležitého preskúmania exekučného titulu, t.j. predovšetkým formálnej a materiálnej stránky vykonateľnosti tohto titulu, žiadosti o vydanie poverenia a návrhu na vykonanie exekúcie. Zložitosť preskúmania exekučných titulov hlavane v spotrebiteľských veciach vydaných rozhodcovskými súdmi (čo je aj tento prípad) v konečnom dôsledku viedla zákonodarcu k tomu, že v týchto prípadoch bol nútený novelizovať ust. § 44 EP a s účinnosťou od 01.06.2011 výslovne upravil, že v prípade preskúmania žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu podľa § 41 ods.2 písm. c/a d/, 15 dňová lehota od doručenia žiadosti na písomné poverenie exekútora, aby vykonal exekúciu, neplatí.

Materiálnym predpokladom každej exekúcie je existencia exekučného titulu. V danom prípade je exekučným titulom rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s., Karloveské rameno 8, Bratislava, sp.zn. SR 01859/09 zo dňa 26.05.2009(vec sp.zn 4C/103/2012) a sp.zn. SR 07606/09 zo dňa 19.08.2009 (vec sp.zn 4C/104/2012), bolo preto povinnosťou exekučného súdu zaoberať sa preskúmaním tohto exekučného titulu a to v súlade s § 45 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní (§ 45 Súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu podľa osobitných predpisov na návrh účastníka konania, proti ktorému bol nariadený výkon rozhodcovského rozsudku, konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie zastaví, a/ z dôvodov uvedených v osobitnom predpise, b/ ak rozhodcovský rozsudok má nedostatok uvedený v § 40 písm. a/ a b/ alebo c/ ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom. Súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa odseku 1 písm. b/ alebo c/) a vykonať úkony smerujúce k posúdeniu vykonateľnosti a súladnosti exekučného titulu so zákonom pričom:

1/ vo veci 7Er/387/2009 (sp.zn 4C/103/2012) po doručení návrhu dňa 28.12.2009 už dňa 05.01.2010 rozhodol tak, že exekučné konanie zastavil. Vo veci sa oprávnený odvolal a krajský súd uznesením zo dňa 30.04.2010 uznesenie okresného súdu zrušil, a po doplnení dokazovania následne exekučný súd uznesením zo dňa 23.10.2010 žiadosť súdneho exekútora na vydanie poverenia zamietol. Proti tomuto uzneseniu odvolanie nebolo podané.

2/ vo veci 10Er /355/2009 (sp.zn. 4C/104/2012) po doručení návrhu dňa 23.11.2009 exekučný súd už dňa 08.12.2009 rozhodol tak, že exekučné konanie zastavil. Vo veci sa oprávnený odvolal a krajský súd uznesením zo dňa 19.11.2010 uznesenie okresného súdu zrušil, a po doplnení dokazovania následne exekučný súd uznesením zo dňa 27.04.2011 žiadosť súdneho exekútora na vydanie poverenia zamietol. Proti tomuto uzneseniu odvolanie nebolo podané.

V tejto súvislosti súd uvádza, že postup Okresného súdu Dolný Kubín nevykazuje známky nesprávnosti či nezákonnosti v tom smere, ako uvádzal navrhovateľ. Lehota určená v § 44 ods. 2 Ex. por. vo vtedy platnom znení sa vzťahovala len na kladné rozhodnutie o udelení poverenia exekútorovi. Pokiaľ súd podanej žiadosti nevyhoviel a poverenie nevydal, takéto rozhodnutie mohol učiniť aj v dlhšej než 15 dňovej lehote. Na tzv. negatívne rozhodnutie o žiadosti exekútora o udelenie poverenia totiž zákon neurčoval žiadnu procesnú lehodu. V tejto súvislosti súd dáva do pozornosti aj rozhodnutie Ústavného súdu SR č. II ÚS 112/2013-17, kde samotný ústavný súd vo veciach podaných sťažnosťami navrhovateľa konštatuje „Pokiaľ ide o sťažovateľkinu námietku, že okresný súd nerozhodol v zákonom ustanovenej

lehote 15 dní, ústavný súd konštatuje, že z ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva, že zákon upravuje procesnú lehotu 15 dní na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pre prípad, že exekučný súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom. Táto lehota pritom výslovne v zmysle zákona neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) (t. j. ak je exekučným titulom notárska zápisnica) a d) (t. j. ak je exekučným titulom rozhodcovský rozsudok). Zákon upravuje túto výnimku z dôvodu potreby preverenia prípadnej existencie dôvodov neprípustnosti exekúcie. Uvedená výnimka upravená v § 44 ods. 2 týkajúca sa udelenia poverenia na vykonanie exekúcie, ak je exekučným titulom rozhodcovský rozsudok a notárska zápisnica, bola do Exekučného poriadku zavedená zákonom č. 144/2010 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, a to s účinnosťou od 1. júna 2010. V predmetných veciach, tak ako to vyplýva z exekučných spisov okresného súdu, boli exekučným titulom rozsudky rozhodcovského súdu, a teda lehota 15 dní sa na vydanie poverenia v danom prípade nevzťahovala. Navyše, z ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku nevyplýva, že lehota 15 dní by sa mala vzťahovať na prípad, ak exekučný súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom a žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Naopak, zákon takúto lehotu v prípade negatívneho rozhodnutia exekučného súdu neukladá. Navyše, aj v prípadoch, na ktoré sa vzťahuje zákonná lehota podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, ústavný súd vyslovil právny názor, že pojem „zbytočné prieťahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy (obdobne aj pojem v „primeranej lehote“ obsiahnutý v čl. 6 ods. 1 dohovoru) je pojem autonómny, ktorý nemožno vykladať a aplikovať len s ohľadom na v zákone ustanovené lehoty na vykonanie toho-ktorého úkonu súdu alebo iného štátneho orgánu. Pri posúdení, či došlo k porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd na takéto lehoty síce prihliada, ale ich nedodržanie automaticky nevyvoláva porušenie uvedeného základného práva, pretože aj v týchto prípadoch sú rozhodujúce všetky okolnosti danej veci. Porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov v zmysle citovaného článku ústavy nemožno preto bez ďalšieho vyvodzovať len zo skutočnosti, že štátny orgán dôsledne nepostupoval v zákonom ustanovených lehotách (I. ÚS 86/02, IV. ÚS 440/2012)“.

V zmysle vyššie citovaných ust. ZoZŠ, štát zodpovedá za škodu za súčasného splnenia týchto troch podmienok: 1) existencia škody (majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch), 2) nesprávny úradný postup orgánu štátu a 3) príčinná súvislosť medzi škodou a nesprávnym úradným postupom.

Zákon neobsahuje vyčerpávajúcu definíciu pojmu nesprávny úradný postup. Podľa obsahu tohto pojmu môže ísť o akúkoľvek činnosť spojenú s výkonom právomoci určitého štátneho orgánu, ak pri tomto výkone alebo v súvislosti s ním dôjde k porušeniu pravidiel ustanovených právnymi normami pre konanie štátneho orgánu alebo k porušeniu poriadku, ktorý vyplýva z povahy, funkcie alebo cieľov tejto činnosti. Pretože úradný postup spravidla nemožno v právnom predpise upraviť do najmenších podrobností, treba správnosť úradného postupu posudzovať aj z hľadiska účelu, k dosiahnutiu ktorého postup štátneho orgánu smeruje. Za nesprávny úradný postup sa však podľa výslovného znenia § 9 ods. 1 ZoZŠ považuje (aj) porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Vykonaným dokazovaním mal však súd spoľahlivo preukázať, že vo vyššie uvedených exekučných konaniach nemohlo dôjsť k vytýkanému nesprávnemu úradnému postupu, pretože tvrdenia navrhovateľa sa nepreukázali. V tejto veci nepochybne absentuje existencia navrhovateľom tvrdenej skutočnosti, ktorá mala predstavovať nesprávny úradný postup exekučného súdu a teda nemôže byť daná ani zodpovednosť odporkyne za navrhovateľom tvrdenú, ale nepreukázanú škodu pre nenaplnenie ani jedného zo základných predpokladov pre vznik takejto zodpovednosti na strane odporkyne, ktoré predpoklady navyše musia byť naplnené súčasne. Preto súd podaný návrh v celom rozsahu, a to jednak ohľadne uplatnenej škody a tiež uplatnenej nemajetkovej ujmy, ako zjavne nedôvodnú zamietol, keďže navrhovateľ nepreukázal základný predpoklad pre konštatovanie zodpovednosti štátneho orgánu za spôsobenú škodu, t.j. nepreukázal, že Okresný súd Dolný Kubín zvolil v predmetných dvoch exekučných veciach nesprávny úradný postup, ktorého definícia je upravená v § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. v platnom znení.

Navrhovateľ tiež žiadnym spôsobom nepreukázal existenciu škody (ujmy), ktorá mu mala byť v dôsledku ním tvrdeného nesprávneho úradného postupu exekučného súdu spôsobená. Jeho všeobecné tvrdenia o nemožnosti dosiahnuť vymožitelnosť svojej pohľadávky nie sú ničím podložené a výška spôsobenej

škody nie je riadne odôvodnená. Stotožnenie výšky spôsobenej škody s výškou vymáhanej pohľadávky je neurčité a nepreskúmateľné a na preukázanie výšky škody neboli poskytnuté žiadne dôkazy. Súd preto v časti, v ktorej sa navrhovateľ domáhal náhrady spôsobenej škody zamietol návrh v celom rozsahu. Rovnako súd zamietol návrh aj ohľadom jeho nároku na náhradu nemajetkovej ujmy, keďže ani v tomto smere nebol nárok navrhovateľom preukázaný, pričom treba zdôrazniť, že priznanie náhrady nemajetkovej ujmy prichádza do úvahy len v tých prípadoch, kedy je zistené porušenie práva (§ 17 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z.), čo sa však v tomto prípade nepreukázalo.

Z dôvodu, že nebolo zistené porušenie práva navrhovateľa, súd sa nezaoberal jeho návrhom na vydanie medzitýmneho rozsudku a ani vznesenou námietkou premlčania zo strany odporkyne.

O trovách konania súd rozhodol tak, že odporkyni ako úspešnej účastníčke, ktorej by inak za použitia § 142 ods. 1 O. s. p. prináležalo právo na náhradu účelne vynaložených nákladov súvisiacich s týmto konaním, právo na ich náhradu nepriznal, pretože odporkyňa si v súvislosti s týmto konaním trovy konania uplatnila, no nevyčíslila ich výšku a z obsahu spisu nevyplýva, že by odporkyni v rámci tohto konania vznikli nejaké trovy v konkrétne zistiteľnej výške.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Dolný Kubín (§ 204 ods. 1 O. s. p.), písomne v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1, 2 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O. s. p.